

Plejadisch-plejarische kontaktní zpráva

Rozhovor mezi Ptaah z Federace Plejaren a »Billym«, Eduardem Albertem Meierem, BEAM

Šestistý pětasedmdesátý kontakt

Středa, 8. března 2017, 14.45 hod.

Billy Ach, ty už jsi tady, milý příteli, znovu tě zdravím a vítám. Dnes trvala práce na korekturách opět jen krátkou dobu, a proto budeme mít dost času na svůj rozhovor.

Ptaah I já tě znovu zdravím, můj příteli. Ano, korektorská práce byla rychle vyřízena, a ani můj čas není omezen.

Billy Pak bych měl hned na počátku našeho rozhovoru otázku, o které jsme ještě nikdy otevřeně nehovořili.

Ptaah O copak se jedná?

Billy Jde o tohle – ale musím začít poněkud zeširoka a nejprve některé věci vyložit: Bernadette píše dále můj životopis a v tomto ohledu jsme hovořili také o tom, že mě tvůj otec, Sfath, bral do různých evropských i tichomořských států zasažených válkou – to nejen v době světové války, ale i po ní – a umožňoval mi pozorovat nesmírné hrůzy a válečné zločiny, které se aktuálně děly. To jsem musel často těžce »rozdýchávat«, jak víš, ale s pomocí tvého otce jsem dokázal vše zpracovat, takže jsem po stránce svých myšlenek, pocitů, psychiky a vědomí neutrpěl žádné nevýhody, či dokonce újmy, ale naopak jsem se mohl posílit, vzdělávat a stát se tím člověkem, kterým jsem musel být – a kterým i dnes jsem –, abych mohl naplňovat svoji misi. Sfath mě brával i do jiných zemí kolem celého světa a umožnil mi mnohé věci pozorovat, věci, které bych byl při svých vlastních cestách, jež mě rovněž osobně zavedly do mnoha zemí, nikdy nemohl spatřit a dozvědět se. V této souvislosti mi také vysvětloval mnohé záležitosti o zemské geologii, atmosféře, zemském klimatu a povětrnostních podmínkách atd., přičemž na mě vše silně

zapůsobilo, jako například to, že deštný prales v Jižní Americe může existovat jen díky písečným bouřím vznikajícím na Sahaře. Sahara je přece největší suchou pouští světa, která se rozkládá na ploše zhruba devíti miliónů čtverečních kilometrů, avšak nesestává pouze z písku. Z největší části je totiž tvořena kameny a skalami, což vím na základě vlastní zkušenosti a vlastních zjištění, když jsem jí částečně procházel, stejně jako i jinými pouštěmi, které mi jsou známé; o Sahaře chci dokonce mluvit jako o štěrkovité a oblázkové poušti, zatímco ta celosvětově známá písčité poušť tvoří jen asi pětinu nebo nanejvýš čtvrtinu její celkové plochy. Také v Jordánsku, Sýrii, Iráku, Persii a Saúdské Arábii jsem zjistil totéž, tedy že pouštní krajinu tvoří od přírody spíše kameny, skály, oblázky a štěrk než právě písek. Nyní se ale vrátím k těm tropickým deštným pralesům v Jižní Americe, o nichž mě tvůj otec učil tomu, že obrovské srážky, které tam nastávají, vyplavují z tenké vrstvy zeminy, resp. humusu, živiny, jež jsou pro stromy a ostatní rostliny nezbytné a bez nichž by veškerý porost chřadl a odumřel, kdyby proti tomu nepůsobil jeden přírodní mechanismus. A ten spočívá v tom – jak vysvětloval Sfath, když se mnou koncem 40. let 20. století letěl do Jižní Ameriky –, že ze severoafrické Sahary je bouřkovými větry (jelikož na této poušti vládou podmínky, za nichž opakovaně vznikají obrovské písečné bouře, které rozvíří stamilióny tun písečného prachu) dopravováno do deštných pralesů Jižní Ameriky asi 30–40 miliónů tun písku, jež půdu deštných pralesů opět nasycují makro- i mikroživinami. Tento přirozený způsob přepravy, resp. tento přírodní transportní mechanismus, se nazývá podle boha větru z řecké mytologie »Aiolův transport«. Avšak Sfath vykládal nějaké věci i ohledně normálních lesů v Evropě a pralesů v Asii a Africe, tedy že i jejich půdní živiny se mohou regenerovat jen díky vnější přirozené nápomoci, a sice v Evropě vlivem normálních dešťových srážek a sněhu a v Asii a Africe vlivem velkých dešťů, jako těch monsunových. Dešťová voda a sníh jsou nasycovány živinami různého druhu, které pocházejí z aerosolů rozvířených v dálavách Země, a proto jsou všechny stromy, keře a rostliny všeho druhu stále zásobovány dešti dostatečným množstvím živin.

Ptaah To je všechno správně, neboť tento přírodní transportní mechanismus dopravuje do deštných lesů formou prachu jednak makroživiny, jako je např. dusík, fosfor, draslík, vápník a hořčík, a jednak mikroživiny, resp. stopové prvky, jako jsou kupř. bor, kobalt či molybden, přičemž deštným lesům většinou neschází pouze fosfor, nýbrž i jiné živiny. Navíc většina tropických půd postrádá i různé důležité živiny pro růst potravinových plodin. V zásadě potřebují rostliny všeho druhu, stromy, keře a všechny rostliny vůbec ke svému růstu kysličník uhličitý a kyslík, jež musejí získávat ze vzduchu, vody a asi z 13 životně nezbytných živin v půdě. Ohledně tropických dešťových lesů je nutno říci, že rostou na různých půdách, přičemž půdy nejchudší na živiny se nalézají v Amazonské pánvi. To je dnes největší, dosud zbývající blok deštných lesů na Zemi, který se rozprostírá na ploše devíti států Jižní Ameriky. Půdy deštných lesů vykazují typicky žluté až červené zbarvení, jak přece víš, avšak všechny rostliny všech rodů a druhů potřebují životně důležité živiny, a ty jsou jim dodávány formou saharských prachů a formou deště atd. Všechny tyto věci se tedy mají tak, že vše reguluje příroda tím, že roznáší formou prachů – i z jiných míst než jen ze Sahary – a formou normálních dešťů nezbytné živiny, díky nimž vegetace prospívá, a to v širokém okruhu, ať v normálních pralesích, nebo v zahradách, lesích, loukách a polích, přičemž se daří i vodním rostlinám a vodním živočichům. Tolik k tomu, ale ty jsi chtěl na počátku našeho rozhovoru hovořit o něčem jiném, milý příteli, avšak odbočili jsme od toho.

Billy Vlastně jsem neodbočil od toho, o čem jsem chtěl mluvit, ale potřeboval jsem v našem rozhovoru uvést nějaké věci, jimiž byla vytvořena jistá souvislost s tím, co budeme dále rozebírat. Nyní tedy dále zmíním následující: Řeč byla tedy i o tom, že mě Sfath brávil na četná místa v mnoha zemích světa a k cizím lidem, přičemž mi umožňoval pozorovat jejich zvyky, obyčeje, jakož i věci a události atd, o nichž bych se býval jako cestující, turista a světooběžník nedozvěděl, k čemuž patří i kontakty s vládními činiteli, které Sfath zaranžoval. Vše bylo pro mě nanejvýš poučné a přiblížilo mi to také poznání, že všichni pozemští lidé právě byli a jsou lidmi, a to nezávisle na tom, k jakým národům, společenským vrstvám, náboženstvím, sektám či jiným ideologiím patřili a jaké práce a činnosti vykonávali. I když jsem mnohé

věci pociťoval jako příšerné, nespravedlivé a z lidského pohledu jako odporné a odpudivé – jako např. mučení, kanibalismus, popravky, praktiky lovců lebek a velmi zlé válečné hrůzy –, tak jsem se ze všeho nesmírně mnoho naučil a dopracoval se tím ke svému osobnímu chování ve smyslu co možná neškodného přístupu ke spolubližním a korektního zacházení s nimi, ať už jsou čímkoliv, kýmkoliv a jakýmikoliv. To ovšem neznamená, že v případě nutnosti neumím být v korektním rámci odmítavý nebo velmi hlasitý a že v nezbytném případě jednoduše mlčím a neřeknu to, co je nutné, nebo že bych se nedožadoval svého práva. Díky tomu všemu, v čem mě vyučoval Sfath a co mě na četných místech kolem celého světa umožnil pozorovat, jsem si osvojil i způsob života a způsob jednání, jaký je mi dnes vlastní a jaký si uchovám až po konec svého života. To je jedna věc, k níž ale přistupuje ještě jeden velmi důležitý faktor, totiž ten, který se vztahuje na Asket a o němž jsme doposud ještě nikdy otevřeně nehovořili: Když skončila oficiální doba kontaktů mezi mnou a jí, tak naše kontakty po následujících jedenáct let pokračovaly dále, avšak neoficiálně a jen na naprosto soukromé úrovni, a sice až do doby 4. ledna 1975. Potom – v úterý, 28. ledna 1975 – započaly oficiální kontakty s tvou dcerou Semjase, k čemuž následně přistoupily i kontakty s tebou, Quetzal a do dnešní doby i s mnoha jinými. Během těch jedenácti let oficiálních kontaktů s Asket, až po dobu jejich oficiálního konce, byla se mnou i Asket velmi často na cestách, a sice častokrát v noci, kdy mě vyzvedávala v Uitikonu, kde jsem nuceně strávil tři roky, kde jsem měl ale z určitých důvodů možnost vypravovat se s Asket často na cesty. Tak tomu bylo vždy tehdy, když jsem se každého roku třikrát až čtyřikrát »rozloučil« z Uitikonem na dva až tři týdny a vydal se nedovoleně na »vandr«. Asket mi byla vždy v pravé době po boku a byla se mnou na cestách po celém světě, jelikož mě po době oficiálních kontaktů brala na soukromé úrovni pod svá křídla, a byla mi tedy vždy nápomocná. Když jsem pak roku 1962 opustil Uitikon, odešel do Bernu do ulice Wankdorffeldstrasse a naučil se tam profesi pískovače, byl to jen počátek toho, že mě Asket jako svobodného muže brala na četná místa v Africe i do arabské severní Afriky, kde jsem také zažil nějaká dobrodružství, stejně jako na Balkáně, v Řecku, v zemích Předního, Středního i Zadního Orientu, jakož i v různých zemích předoasijských až po Barmu, Asii a Dálný východ. Mohl jsem tedy s Asket v 50. a 60. letech 20. století vždy na krátké doby navštívit a procestovat různé země a zažít všelijaká dobrodružství, a to právě i jako lovec zločinců, což ale potom začalo být těžší a co jsem mohl pokaždé podnikat pouze tajně, po dobu několika hodin nebo dnů, a sice spolu s Asket. Tak tomu bylo právě proto – poté co jsem utrpěl v Ískenderunu těžkou autobusovou nehodu a ztratil svoji levou paži –, že jsem v Řecku v polovině 60. let unesl svoji nevěstu a oženil se s ní, přičemž mi byl tento sňatek uložen a určen, abych se pak roku 1969 definitivně navrátil do Švýcarska, započal svoji misi a založil spolek FIGU. Nejprve se tedy stalo, že jsem se spolu se svojí chotí, kterou jsem si vzal v Korintu, vrátil do Švýcarska, kde jsem během příštího půlroku vydělal s vlastním malým obchodním podnikem dostatek peněz na to, abych se mohl opět vydat na cesty – samozřejmě se svojí ženou –, a sice do Jugoslávie, Bulharska, Turecka, Persie, Pákistánu a Indie. A při tom jsem vždy tajně udržoval kontakt s Asket, což jsem ale své ženě musel zamlčet, jelikož byla bezmezně žárlivá, což byla i později, když se mou novou kontaktní osobou, pocházející z Plejaren, stala 28. ledna 1975 tvoje dcera Semjase, která na základě vyššího povelu nařídila, aby bylo místo vašeho původu nazýváno »Plejádami«, a sice kvůli pozemským podvodným UFO kontaktérům atd., kteří se měli s jistotou objevit. Různí podvodníci obojího pohlaví se pak také skutečně objevili, tedy právě v Německu, v USA a Kanadě atd., a tvrdili, že mají kontakty s »Plejádany«, zejména se Semjase a s tebou, Ptaah. Když jste měli vy, Plejaren, všech těchto podvodných tvrzení, lží a pomluv dotyčných pozemšťanů dost, tak jste vypustili zajíce z pytle a prohlásili jste v rámci oficiálního prohlášení, že nepocházíte ze Sedmihvězdi, resp. z Plejád v našem Vesmíru DERN, nýbrž z oblastí mnohem vzdálenějších, a sice z těch na druhé straně Plejád, v jiné časoprostorové struktuře, v níž nazýváte svůj domovský systém »Plejaren«. Nuže, roku 1967 – na cestě zpět z Indie, v nemocnici v pákistánské Květě – se narodila naše dcera Gilgamesha, načež jsme po dvou měsících cestovali přes Persii a Turecko do Řecka. Do jara roku 1969 jsme bydleli v Soluni, kde jsem na vlastní náklady vyráběl a prodával různé suvenýry, abych měl dostatečný příjem. Poté bylo nutné se definitivně vrátit do Švýcarska. Poté jsem u firmy Alfredo Piatti v Dietikonu (podzemní

a silniční stavby), kde jsem již v dřívější době pracoval jako strojník, opět pracoval na téže pozici, čehož jsem byl s jednou paží schopen, avšak bylo to přesto obtížné. Tam jsem se pak také seznámil s Jacobusem, který mi musel vícekrát denně dodávat nákladákem na produkční místo betonový štěr. Tehdy jsem bydlel se svojí rodinou krátce v Rüeggenthalu a následně v Bäretswilu, načež jsem si koupil dům v ulici Oberdorfstrasse v Hinwilu a spolu s Jacobusem jsem jej přestavěl. Když jsem se vzdal pracovního místa u firmy Piatti – kde jsem vyřizoval práci za dva muže, avšak byl příliš málo placen –, tak jsem se zavázal k práci nočního hlídače a vrátného ve strojní továrně Rüti. Poté jsem prodal náš dům obci Hinwil, jelikož byl kvůli nepředvídanému přírůstku do rodiny příliš malý. Obec pak mně a mé rodině, opět v Hinwilu, dala k dispozici starý selský dům v ulici Wihaldenstrasse 10. Brzy poté, co jsme se tam nastěhovali, jsem změnil své pracovní místo a nastoupil do firmy Wache-AG v Curychu a později též do firmy Zellweger v Usteru, kde jsem pracoval jako noční vrátný a hlídač, kde jsem byl však odpovědný i za kontrolu požárního alarmu pro »Wagerenhof«, »nadaci pro lidi s duševním (vědomným) a mnohočetným postižením«. Tam jsem zůstal až do jara 1976, načež jsem se opět osamostatnil tím, že jsem doma, v ulici Wihaldenstrasse 10 v Hinwilu, pracoval jako životní poradce a pomáhal psychicky nemocným lidem opět na nohy a do života. Právě tam, tedy právě v ulici Wihaldenstrasse 10 – tento dům byl později zbořen a na jeho místě byl vystavěn domov důchodců či něco podobného – jsem choval, stejně jako již v ulici Oberdorfstrasse, ve vlastnoručně vyrobené, velké a do různých klecí rozdělené voliérie různé druhy ptactva s křivým zobanem, resp. papoušky, které jsem prodával po celém Švýcarsku do zoologických obchodů. Když se naším bydlištěm stalo Hinterschmidrüti, tak jsem tuto voliériu prodal jednomu policistovi v Mönchaltorfu, přičemž v ulici Wihaldenstrasse 10 jsem také podnikl první oficiální kroky k naplnění své mise a ohlásil jsem vznik spolku FIGU, kde se pak také poprvé objevila Bernadette, která ve FIGU dodnes velmi intenzivně spolupracuje jako zapisovatelka. To je vlastně to, o čem jsme oficiálně mluvili jen velmi málo, anebo vůbec nikdy, a co muselo být z mého pohledu jednou vysloveno, jelikož tato fakta mají být nyní tematizována i v mém životopisu, na kterém pracuje Bernadette.

Ptaah To, co říkáš, skutečně souhlasí, neboť o soukromých kontaktech mezi tebou a Asket jsme nikdy oficiálně nehovořili, stejně jako ani o různých jiných věcech, které jsi zmínil. Uvést nyní tyto věci kvůli tvé biografii je skutečně důležité, a proto má Bernadette dotyčná fakta, která jsou v tomto ohledu podstatná, zapracovat do knihy.

Billy S Bernadette jsme si vytkli plán, že si každé pondělní odpoledne vyhradíme dle možností dvě hodiny na to, abychom dali dohromady nezbytná fakta, která pak ona rozpracuje a sepiše. A když teď o tom tak přemýšlím, tak mě napadají mé tři vrány, které jsem choval jako chlapec, což je ale již v jedné části biografie uvedeno. Domnívám se však, že zatím není zmíněna skutečnost, že jedna vrána, která uměla trochu mluvit a s níž jsem měl zcela mimořádný přátelský vztah, mi opakovaně přinášela zvláštní malé dárky, kterých byly nakonec stovky. Nosila různé kamínky všech druhů a barev, jednou mi přinesla také lesklý a načatý sáček kaka, různé brože, skleněné střepy a ozdobné řetízky, ale často také mince všech hodnot, tedy právě v hodnotě 5, 10, 20 a 50 rappů, avšak i v hodnotě 1, 2 i 5 franků, které někde »obstarala«, přičemž jsem ale nikdy nevěděl, odkud je v širokém okolí, v němž se pohybovala, sháněla. Jen jednou jsem dokázal vypátrat, odkud ty různé mince nosila, bylo to v horním bytě salaše mé babičky, kde bylo otevřené okno do kuchyně paní Wiederkehrkové. Samozřejmě jsem jí ty peníze vrátil a vše jsem jí vysvětlil, načež již na stole ani nikde jinde nenechávala ležet peníze. Odkud ale mé vrány po všechny ty roky nosily vše ostatní, to jsem nedokázal nikdy zjistit, neboť oblast jejich letů byla dosti rozsáhlá.

Ptaah Je mi známo, že vrány projevují takovéto konání, když si zvyknou na lidi a takřkajíc s nimi uzavřou přátelství. Avšak dříve než to zapomenou, musím ti od Zafenatpaneach a Yanarara vyřídít informaci ohledně tvé domněnky: Ty podivné a zčásti škodlivé události ve Středisku a ty rušivé a částečně zlovolné změny ve tvých písemných pracích, které pořizuješ na počítači, vycházejí z nábožensko-sektářských energií. Oba vysvětlují, že tyto energie mají samopůsobnou sílu a velmi účinně se zaměřují na to, aby poškozovaly, falšovaly a znemožňovaly tvoji práci, jelikož celá tvá práce míří proti nereálné a nepravdivé

falešnosti veškerých náboženství a sekt. A proti této nábožensko-sektářské energii a jejím silám, které mohou pronikat ochrannými štíty, jež jsme zřídili, neexistuje v současné době žádná možnost obrany, jelikož mají povahu, která nám byla doposud neznámá a kterou musíme teprve vybadat. To znamená, že celý proces zahrnující jejich přesnou analýzu a tvorbu patřičně účinných obranných možností může trvat – navzdory velkým, obsáhlým a odborným snahám a výzkumům – celá léta, což ti ale Zafenatpaneach a Yanarara v nejbližší době sami ještě vysvětlí. Žel ze své strany nejsme schopni proti všem těmto rušivým, neradostným, ba někdy dokonce poškozujícím událostem nic udělat, událostem, které se odehrávají ve Středisku a již notnou dobu i u jiných jeho obyvatel.

Billy Pak je tento případ jasný, a nemusíme mu tedy věnovat další slova. Pak bych ti raději položil otázku ohledně imunně nemocných, resp. ohledně těch lidí na Zemi, které nazýváte imunně chorými, jak je označoval již tvůj otec, Sfath. Tito lidé jsou infikováni chorobnými zárodky, avšak sami dotyčnou chorobou, jejíž zárodky v sobě nosí, neonemocní, nicméně infikují neobyčejně mnoho jiných lidí. Tyto imunně nemocné označují pozemští lékaři jako takzvané »superspreadery«, resp. »superširitelé«, kteří se objevují v případě bezmála všech infekčních chorob, a navíc mohou silně ovlivňovat průběh epidemií a pandemií. Proto se na ně nyní zaměřují epidemiologové. Mohl bys o tom něco povědět, prosím?

Ptaah Imunně nemocní, nebo právě »superspreadeři« či »superširitelé«, jsou lidé, kteří se pohybují v sociálních oblastech a udržují zvláště četné kontakty se spolubližními. Z toho důvodu zvláště silně přispívají k šíření infekčních chorob, zvláště také nákaz. Zpravidla přenášejí choroby nevědomě na jiné pacienty, což nezřídka plyne jednoduše z lehkovážnosti, neodpovědnosti, nebo dokonce z vědomě zlovolných záměrů. Imunně nemocní, resp. »superširitelé«, ovšem představují faktor, jímž by bylo možné zabránit epidemiím, kdyby vnímali svoji odpovědnost a stranili se svých spolubližních, místo aby se k nim přibližovali a infikovali je. Tak tomu ovšem zpravidla nebývá, a proto křivka infikovaných rychle narůstá a začne být nevyhnutelná epidemie, která se může rozšiřovat. Kdyby ale lidé již na počátku nějaké choroby nebo nákazy dbali na to, aby imunně nemocní, resp. »superširitelé«, měli jen málo kontaktů s okolním světem, a tím i se spolubližními, resp. aby neměli kontakt žádný, tak by bylo mnohem méně pravděpodobné, nebo dokonce zcela vyloučené, že by vypukla epidemie. Imunně nemocní, jak tento druh nositelů nemoci nazýváme, jsou sami imunní vůči původci onemocnění, jež v sobě nosí, avšak infikují neobyčejně mnoho spolubližních, a to zejména všemi infekčními chorobami. Vzejde-li nákaza, pak je její průběh velmi výrazně závislý na těchto imunně nemocných, resp. »superširitelích«, a jejich konstituci. Při tom se totiž děje to, že se mění normální infekční vliv, což vede k nadměrně mnoha infekcím. Imunně nemocný působí jako plošně se pohybující širitel infekce, jenž rozšiřuje nákazu mnohem rychleji než např. 20 nebo více přenosnou chorobou nakažených lidí, kteří zůstávají mimo dosah spolubližních. Zejména na počátku epidemie je velmi podstatné, aby se imunně nemocný, který se může objevit mezi infikovanými, choval odpovědně a izoloval se od zdravých spolubližních, ale když tak neučiní, tak se výrazně proviní tím, že se bude vypuklá choroba dále vyvíjet a že se rozšíří v epidemii. Faktem v celé věci také je, že infekční potenciál člověka závisí na zcela osobních vlastnostech jeho imunitního systému, takže tento rozhoduje o tom, jak silně bude přispívat k šíření infekčních chorob. Kdyby bylo možné na počátku vypuknutí nějaké nákazy identifikovat imunně nemocné, tak by je bylo možné izolovat, avšak to metodami současného pozemského lékařství není možné, takže osoby, které jsou v kontaktu s imunně nemocnými, nemohou být chráněny patřičným očkováním ani patřičnými léky, jež by je před nemocí ochránily. Kvůli tomuto faktu nelze ani v pozemské populaci potlačit epidemie v zárodku. Cíleně správným a efektivním opatřením by byla izolace – dobrovolná, nebo zákonem prosazená –, jelikož léky ani vakcinace velkých částí populace zpravidla nemohou plně zabránit šíření nákazy v podobě epidemie. Na Zemi, kde je lékařství v každém ohledu ještě dosti nedostatečné – a to navzdory velkým pokrokům – žel nelze infekční osoby vždy rozpoznat, a to ani během vypuknutí nákazy. Aby bylo možné vypátrat imunně nemocné, je nutné provádět velmi obsáhlá šetření a vyjasnění, a dále také přesně zjišťovat cesty přenosu choroby, přičemž je také potřebné provádět nezbytná opatření, aby

se zabránilo šíření nákazy, nebo dokonce vzniku epidemie. Avšak pozemská medicína je v tomto ohledu, jak jsem již poznamenal, ještě velmi nevýhodně zaostalá a rudimentární. Faktory, které lze uvést u imunně nemocných, se liší nemoc od nemoci a mají také různé příčiny, přičemž může hrát velkou roli oslabený imunitní systém a také stát v popředí genetická predispozice, jakož ale i mutace, fyzická mobilita, choroba nebo behaviorální ingredience, tedy komponenta lidského chování. Významné je také povolání a životní okolnosti infikovaných, jakož i počet původců, který imunně nemocní vylučují. Stav imunně nemocných, a tedy jejich nakažlivost může být stupňována a zesilována také oslabeným imunitním systémem, jakož i dodatečnou nemocí – i více či méně neškodnou –, jako je bronchitida, nachlazení, kašel nebo rýma, protože jedno takové onemocnění napomáhá propuknutí druhého. Nezřídka je tomu ale také tak, že rozšiřování virů napomáhají nepředvídatelné vnější faktory, které vyvolávají nákazu a epidemii. Faktickou skutečností však je, že by bylo značně výhodné, kdyby bylo možné v pozemské populaci identifikovat imunně nemocné, a tedy vysoce infekční osoby, dříve než by mohly nákazu přenést na ostatní, ale toho žel pozemské lékařství zatím není schopné, jelikož je v tomto ohledu doposud silně nedostatečné. Pozemské lidstvo, resp. lékařský výzkum toho tedy musí ještě velmi mnoho vybádat a učinit, ve jmenovaném případě hlavně po stránce faktorů mnohovrstevné infekciozity.

Billy Děkuji za tvé vývody. Když se nad tím zamýšlím, tak při tom všem také shledávám, že se objevuje stále více alergií a chorob, jelikož se mezi pozemšťánky stále více vzrůstá nezdravá, pomatená sterilita, která oslabuje jejich imunitní systém, takže jsou stále náchylnější k bakteriím, cizopasníkům a virům.

Ptaah Čím více žijí pozemšťané sterilním způsobem a tvoří si po tělesné stránce sterilní podmínky, tím častěji propadají chorobám kvůli slabé imunitě, tedy častěji, než by jim propadali za »normálně špinavých« životních a rámcových podmínek. Přílišná sterilita z důvodu přehnané hygieny vede nevyhnutelně, dříve či později, k alergiím, astmatu a autoimunitním onemocněním atd. Přílišně sterilní životní podmínky pramení ze zaslepených představ o hygieně a narušují již v dětském věku vývoj imunitního systému, což vede v pozdějším životě k životní slabosti a náchylnosti k chorobám. Z těchto důvodů také roste počet autoimunitních onemocnění, neboť čím méně člověk přichází do styku s původci nemocí z vnějšího světa a čím méně si díky tomu může budovat a posilovat svůj imunitní systém, tím náchylnějším k chorobám se stává a tím neschopněji je zvládá.

Billy Ještě dnes vládne ve většině pozemšťanek mylný, falešný názor, že pozemské lidstvo sestává z různých ras, což přece v zásadě nesouhlasí, jelikož pozemské lidstvo je ve skutečnosti tvořeno jen jedinou radou, která však sestává z mnoha různých národů. To mi vysvětloval již tvůj otec, Sfath, který mi rozebral dotyčná fakta. Nyní by bylo dobré, kdybychom o tom otevřeně hovořili, přičemž se myslím, že bys mohl objasnit to, co bude podstatné.

Ptaah To mohu učinit, ano. Pojem rasa se ve vztahu k jednotlivým individuím vztahuje pouze na jejich biologický rod, resp. species, resp. genus, jenž odpovídá jedné úrovni v rámci hierarchie biologické systematiky. Rod, resp. species, resp. genus vykazuje zpravidla poddruhy, a stojí tím pádem nad druhem, avšak pod čeledí. Rod, resp. genus, může obsahovat jediný druh, anebo libovolný počet druhů. Obsahuje-li jen jediný druh, pak se jedná o takzvaný monotypický rod. Pokud z jednoho rodu vzešlo vícero druhů, pak se jedná o skupinu druhů společného původu, což znamená, že jeden druh vzešel z druhého druhu, resp. že další druhy vzešly z jiných druhů. Tím je zřetelně určen morfologický odstup, resp. dělení. Druhy jednoho rodu jsou si vzájemně úžeji příbuzné, než jsou s jiným druhem jiného rodu. Všechny druhy v rámci jednoho rodu se stále označují binárním, resp. dvoudílným názvem, jenž sestává z rodového jména a druhového přívlastku. Rodové jméno je stále vyjadřováno jednotným číslem, zatímco druhový přívlastek opakuje slovní rod rodového jména. Označení člověk, které odpovídá pozemšťanovi, popisuje jeho členění podle určitých vnitřních fyzických znaků, a sice podle primárně fenomenologicky konstatovatelné stavby a stavu jeho vnitřních tělesných orgánů. Pouze vnitřní, organická stavba a stav těla a jejich zvláštní, typické vlastnosti odpovídají rasovým znakům, které se liší

od jiných lidských životních forem, tedy právě od nepozemských lidských druhů, které sídlí v oblastech mimo Zemi, což jsou právě exolidé. Rasu tedy určuje celý vnitřní komplex tělesných orgánů a jejich výstavba, jakož i vnější tělesná stavba, avšak nikoliv vnější tělesné znaky dotyčného rodu či druhu, jako je barva očí, pleti a vlasů atd., jaké se objevují u různých národů na Zemi; ty tedy netvoří vlastní rasy, ale náležejí pouze jediné rase člověka, která tedy se svými vnějšími tělesnými znaky patří k rodu člověka, k němuž patříme i my, Plejaren. Různé národy vykazují vlastní kožní pigmentace, přičemž jsou pro ně charakteristické i vlastní tělesné velikosti, různé barvy očí a vlasů, vlastní formy nosu, hlavy a těla, přičemž se u nich projevují také jednotlivé fyziologické faktory, jako je tepelná regulace, produkce potu, laktózová intolerance a určité krevní znaky atd. Objevují se též psychologické rozdíly a jiné znaky, přičemž mnohé z nich vyplývají zejména z přizpůsobení se rozdílným klimatickým podmínkám a jsou v rámci každého světadílu relativně homogenní a na povrchu těla dobře viditelné. Z toho důvodu mají laici mylný dojem, že lidé z různých národů se svými vnějšími tělesnými odlišnostmi – a protože žijí na různých kontinentech a v jiných zemích – tvoří vlastní čisté rasy, avšak tato domněnka je od základu chybná, neboť na Zemi vznikla a existuje od základu jen jedna jediná lidská rasa, které se však člení na mnoho různých národů s mnoha rozdílnými vnějšími tělesnými znaky. Také ti, kteří přiletěli na Zemi z Vesmíru, byli lidé, jací vzešli i ze samotné Země.

Billy Vždyť to dokazují i moderní genetické průzkumy, analýzy a poznatky z 20. i z dnešního, 21. století. Biologický pojem o lidských rasách je dnes – pokud vím a jak jsem se jednou dočetl v jednom článku – všeobecně pokládán za vědecky překonaný a je nahrazován nikoliv biologicky, nýbrž geograficky definovaným pojmem populace.

Ptaah Správně, i naše vlastní výzkumy velmi zřetelně odhalují, že fenotypické členění pozemšťana, resp. jeho zjev, vyjadřuje geneticky celé množství všech znaků jeho organismu, a to tímž způsobem, o němž se zmiňuješ. Fenotyp, resp. zjev, představuje tedy genetické kvantum všech znaků lidského organismu, přičemž to celé se neváže pouze na morfologické vlastnosti, resp. na formu, vnější podobu a strukturu, nýbrž i na fyziologické, resp. přirozené a psychologické vlastnosti. Fenotyp je určován spolupůsobením dědičných vloh, ale rovněž i faktory životního prostředí. Ale do jaké míry mohou fenotyp ovlivnit působení životního prostředí, to závisí v každém případě a vždy na reakční normě, přičemž tato možnost reakce na vlivy životního prostředí je fakticky stanovena geny.

Billy Děkuji za tvé vývody. Pak mám otázku ohledně toho, co je vlastně nutno si myslet o lidech, kteří věří, že v jejich zemích vládne demokracie, ačkoliv tomu tak není. Kromě skutečně dané formy demokracie, která je – coby faktická poloviční demokracie – dána ve Švýcarsku, neexistuje v žádném státě na Zemi demokratická forma, a v EU už vůbec ne, neboť EU je diktatura, jak to předpověděl již tvůj otec, Sfath, který právě hovořil o tom, že vzejde diktátorská unie. Ve faktické, úplné demokracii má hlavní slovo pouze lid, a v poloviční demokracii, která existuje ve Švýcarsku, má lid rozhodovací právo z velké části, resp. z poloviny, a tedy právě jen z této poloviny, a nikoliv úplně, jelikož druhá polovina rozhodovací kompetence je přičena Spolkové, Národní a Stavovské radě. S tím mohou občanky a občané Švýcarska sice dobře a blaze žít, avšak nemohou kvůli jen poloviční demokracii spolurozhodovat o všem. Přesto je Švýcarské spříseženstvo coby Federální republika se svým direktoriálním systémem dobrou, a navíc skutečně s poloviční demokracií spojenou zemí, což se prakticky nedá říci o žádném jiném státě na Zemi, jelikož v nich fakticky nejsou žádné demokratické rysy, zejména nikoliv v diktatuře EU, která terorizuje všechny své členské státy, jež se tomu nebrání a jednoduše a zbaběle si to vše nechávají líbit. Ale to nemůže takto zůstat, a ani to tak nezůstane, jak jsi jednou podotýkal, protože v diktátorky sužovaných státech EU a jejich národech již notnou dobu vřou zlé nálady.

Ptaah V zásadě může nějaká zemská populace disponovat skutečným rozhodovacím právem pouze tam, kde existuje faktická demokracie, kterou je nutno chápat tak, že se jedná o vládu prostého lidu, který rozhoduje zcela sám, zatímco jím zvolení vrchní činitelé zaujímají pouze poradní funkci, činí návrhy

a jsou na pozici, z níž provádějí lidovou vůli. V tomto smyslu musí být demokratické státní zřízení regulováno ústavou, která musí celé populaci zaručovat také všeobecná osobní a politická práva, jakož i svobodu vyjadřovat individuální myšlenky, smýšlení a názory, a garantovat též charakteristické postoje, svobodu slova, světonázory, vyznání, férové volby, nezávislé soudy a představy spojené s hodnotovým posudky. Demokracie také znamená, že ve státě neplatí mezinárodní nebo unijní právo, nýbrž národní suverenita, která na politické úrovni odpovídá normalitě, a sice v tom smyslu, že pouze lid schvaluje zákony a politicky vše určuje, zatímco vláda je pouze výkonnou a poradní silou. Bez souhlasu populace se v demokracii nemůže stávat, aby lidem zvolení vrchní činitelé rozhodovali o něčem bez jeho souhlasu a proti jeho vůli, takže ani nemohou uvalovat sankce na jiné státy ani jim vyhlašovat válku atd. V demokracii nesmějí vlády na ekonomické a politické úrovni ani nikdy rušit či zakládat státy nebo státní části, jako se to naopak stalo, bez souhlasu národů, diktátorským založením diktatury EU. A jelikož to namyšlení, kriminální a vládychtivě diktátorští živlové přece jen učinili, tak z toho vzešel civilizačně nedostatečný projekt, z něž ve všech členských státech diktatury EU vyvstala epocha nepokojů a nespokojenosti, jakož i zaslepené konfrontace s Ruskem a válečné připravenosti ve vztahu k tomuto státu. To je fakt, z něž pramení bludné představy mužských i ženských diktátorů EU o tom, že mají být v rámci obludného mocenského projektu diktatury EU opatřovány nukleární zbraně a že má být vytvořena armáda diktatury EU. A mocichtiví činitelé této diktatury – zejména německá spolková kancléřka Merkelová – usilují o to, aby byly na globální scéně jednotlivé členské státy diktatury EU a jejich vlády a národy už jen voděny za ručičku a hrály podružnou, bezvýznamnou roli. Tato katastrofální formace diktatury EU, která projevuje svoji zvrhlost, je naprosto neschopná a neochotná řešit jakékoliv své vlastní problémy a mluvit na mezinárodní úrovni jedním hlasem. Více k tomu není co dodat.

Billy Ale to, co jsi řekl, jsou jasná slova. To, co povídáš, má hlavu a patu, jakož i tvá výpověď o tom, že to v diktatuře EU vře, což možná jednou povede k jejímu zhroucení, s čímž přece započala Velká Británie, přičemž negativní nálady pokračují i v Holandsku a dalších státech diktatury EU, jejichž národy a vlády zaujímají postoje, jež jsou vůči této diktatuře stále nepřátelštější. To jsi přece dříve říkal i ohledně NDR, kde patřily na denní pořádek zločinné intriky mířené proti populaci. A když se zamyslím jen nad tím, že v NDR bylo tajně odsouzeno k smrti a popraveno 103 lidí – jelikož se Erichu Honeckerovi a jeho spolčencům nehodili politicky do krámu –, což ale v populaci NDR ani ve vnějším světě nevešlo ve známost, tak bych si uměl představit, že bude dříve či později, anebo v budoucnu, stejným způsobem jednat i diktatura EU. Lisabonskou smlouvou z 1. prosince 2009 vstoupil přece v diktatuře EU v platnost trest smrti.

Ptaah Tyto možnosti jsou skutečně otevřené.

Billy To jsem si myslel. Ale nyní mám něco jiného, co se týká vás, Plejaren, neboť jste mi vysvětlovali, že u vás pracuje většina populace, podle našich časových pojmů, pouze dvě hodiny nebo podobně denně, zatímco zbylý čas využívá pro soukromé účely. K tomu jste mi říkali, že Plejaren ve svém volném čase pracují na svých velkých soukromých pozemcích a zahradách, o něž pečují a které mají rozlohu minimálně jednoho hektaru, resp. 10 000 m². Ostatní pak létají se svými létajícími stroji přes zemi, resp. kolem planety, a přistávají tu a tam, kde pracují jiní lidé, aby s nimi společně prováděli soukromé práce. A to vše se děje bez jakékoliv finanční odměny, neboť vy přece již nemáte žádné finanční hospodářství. Je-li vás ale na planetě Erra jen asi 530 miliónů, tak je přece nutno vyřizovat dosti hodně práce, aby bylo možno uživit celou populaci a uspokojit i všechny ostatní požadavky. K tomu bych se tě rád zeptal, jak to vlastně zvládáte, aby bylo možno vše vytvořit, když většina vašeho lidstva pracuje jen dvě hodiny denně v obecném zájmu; nejsou s tím žádné problémy?

Ptaah To celé by bylo nemožné, kdybychom nedisponovali svojí velmi vyspělou, obsáhlou a různorodou technikou. V zásadě pro naši planetární populaci vyplývá samozřejmě velmi mnoho prací, které je nutno vyřizovat, které jsou však celkově vzato prováděny pomocí naší vysoce vyvinuté technologie. Hlavní díl

veškerých prací provádějí elaborovaní (*pozn. Billyho: elaborovaní, tj. diferencovaně vzdělání, vysoce vyspělí*) androidi, aparatury a stroje, které většina pracující části populace monitoruje a kontroluje během té dvouhodinové pracovní doby. Zde se jedná skutečně jen o monitorovací a kontrolní práce, které většina obyvatelstva planety Erra musí vykonávat, a sice v denních i nočních dobách, k čemuž jsi jednou v jiné souvislosti podotkl, že jde o činnost »nonstop«.

Billy Většina populace, jak je třeba ji chápat?

Ptaah Tím je nutno chápat všechny osoby v každém věku od 140 let – čímž se rozumějí pozemské roky –, které vykonávají svoji práci až do vysokého věku, jelikož se u nás každá osoba zaměstnává po celou dobu svého života, a sice buď pro obecné společenství, anebo čistě soukromě. Naše lidstvo, které zahrnuje asi 530 miliónů lidí, je nutno chápat jako pracující, k němuž však nejsou připočtení potomci do věku 140 let, kteří zahrnují ještě počet ve výši přibližně 110 miliónů.

Billy Tím jistě myslíš 110 miliónů lidí. Pak tedy u vás lidé nijak nepustnou po stránce svého těla, nebo po stránce myšlenek, pocitů a psychiky, jak je tomu velmi často u nás na Zemi, poté co lidé vstupují do důchodu a nevědí pak již, co si mají se sebou počít. Že ale těch 110 miliónů potomků, kteří jsou staří do 140 let, nepočítáte k těm asi 530 miliónům pracujících, to jsem nevěděl, avšak myslím si, že k tomuto počtu dospíváte tak, že planeta Erra je sice zhruba stejně velká jako Země, ale je na ní více pevniny, jak jsi jednou vysvětloval.

Ptaah Staré propočty pro Zemi, které určují výši pozemské populace v hodnotě asi 529 miliónů obyvatel, jsou správné. V zásadě není pro výpočet určitého počtu lidských či lidem ekvivalentních životních forem podstatná velikost planety, nýbrž plochy souše a faktory jejich úrodnosti. Z toho důvodu mohou např. planety ve velikosti Země, což je i Erra, vykazovat menší či větší plochy země, jež jsou více či méně úrodné, z čehož lze tedy vypočítat počet populace a její potravinové potřeby. My, Plejaren, vyměřujeme v tomto ohledu možné obyvatelstvo podle úrodné zeminy, která plodí pro celkovou populaci – je-li obdělávána kvůli pěstování potravinových produktů – nadbytek potravin. Z toho důvodu nemůže být nikdy ani část populace zasažena hladomorem, jako je tomu naopak ve velmi extrémní podobě na Zemi, na které v současnosti zhruba jedna miliarda lidí trpí hladem, z nichž mnozí kvůli tomu umírají. A co se týče chování, které označuješ jako »pustnutí«, tak to je nám, Plejaren, cizí, a to i tehdy, když se nějaká osoba stáhne z pracovní činnosti pro obecné společenství a chce být aktivní už jen na soukromé úrovni – co je samozřejmě možné, avšak musí to být zaručeno. To je ovšem zpravidla možné až ve věku 800 let, což však lidé obvykle využívají jen velmi málo.

Billy Pak to musí být také tak, že tito lidé mají i přesto veškeré prostředky na svoji obživu a živobytí, když se v 800 letech stáhnou z činnosti pro obecnou společnost. Jak je to zařízeno?

Ptaah Vše nezbytné je jim v každém ohledu a dle veškerých požadavků plně přiznáno až po konec jejich života, a tudíž se nemusejí ničeho v žádném ohledu zříkat, ale dostávají vše podle svých tužeb, ať už se jedná o potraviny nebo o všelijaké věci všeho druhu, kterých si žádají.

Billy Pak tedy u vás nejsou žádní lidé, kteří jsou – jak se říká – chudí či bohatí, pokud váš sociální systém správně chápu, což je tak i z toho důvodu, že již nemáte žádné platební prostředky, resp. žádné peníze.

Ptaah Tak tomu skutečně je: Jelikož nemáme žádný systém založený na peněžním, resp. finančním hospodářství, ale rovnoprávnou strukturu rovnosti ve vztahu ke společenskému postavení i ve vztahu k majetkovým hodnotám, tak neznáme ani sociální a společenské rozdíly.

Billy A tak tomu je i mezi prostým národem, duchovními vůdci a všemi těmi, kteří musejí plnit vyšší úkoly, než jsou normální, každodenní obecné práce.

Ptaah Neexistují zde žádné rozdíly, a ani existovat nesmějí, neboť vlivem rovnoprávnosti, resp. zrovnoprávnění celé populace na planetě Erra, nevládne ani hamižnost, ani závist či jiné negativní

faktory, které by mohly být způsobovány materiálními příčinami. Každá plejarische osoba je zrovnoprávněná, a to i ohledně toho, že může naplňovat všechny své hmotné požadavky v témže rámci jako jakákoliv jiná osoba. A tak má každá osoba, zcela bezplatně, k dispozici veškeré vyrobené statky všeho druhu, stejně jako jakákoliv jiná osoba.

Billy A co zbytek většiny populace? Jak se to má s ním ohledně práce a působením ve stáří? Kolik procent populace zhruba zahrnuje tento zbytek a co dělá?

Ptaah Většina obyvatelstva Plejaren zahrnuje podle našich propočtů 72 procent a je aktivní způsobem, jaký jsem právě vysvětlil, zatímco zbylých 28 procent plní jiné úkoly, přičemž pracovní doba jejich vykonávání se – když to přepočtu na pozemské hodiny – liší každý den podle dané činnosti, avšak trvá déle než dvě hodiny a často činí 12, 15 nebo více hodin. Tak to kupříkladu nastává při výkonu úkolů v souvislosti s duchovním vedením, s planetárními kontrolními činnostmi a s různými jinými důležitostmi.

Billy Jde o planetární kontrolní úkoly, jaké již notnou dobu vykonávají na Zemi Enjana a Florena?

Ptaah Mimo jiné jde i o ty.

Billy Dobrá, pak mám něco, o čem jsme již dříve hovořili: Tvůj otec, Sfath, mě učil tomu, že inteligence člověka je závislá na různých faktorech, tedy i na zážitcích a z nich vznikajících zkušenostech, přičemž hrají velmi podstatnou úlohu i vnímatelné vlivy spolubližních, jakož ale i zvířectva, rostlinstva a veškerého životního prostředí vůbec. Budovat inteligenci pomáhají zejména lidské kulturní vlivy, takže je inteligence člověka nanejvýš silně ovlivňována a určována tehdy, když se člověk pohybuje v různých lidských kulturách a vypořádává se s nimi. K budování inteligence přispívá velmi významně to, že se člověk pohybuje v cizích kulturách, když např. pracuje v cizích zemích a směrodatně spolužije a komunikuje s tamními národy, přičemž celkovou inteligenci člověka ale nelze měřit a určovat pomocí systému IQ, jak pozemšťáci stále tvrdí. Kromě toho mají, a to právě v této souvislosti, jak vysvětloval Sfath, enormní význam pro průběžný vývoj inteligence právě veškerá kulturní a okolní působení. Další kulturní vývoj – který přece v každé zemi a v každém národě stále pokračuje kupředu – tedy pozitivně účinkuje na další rozvoj inteligence. Tak jsem každopádně tehdy, ve 40. letech 20. století, pochopil vysvětlení tvého otce.

Ptaah To je naprosto správné, a tudíž k tomu není nutno vykládat nic dalšího. Avšak nyní mám otázku ohledně těchto stran zde na tvém pracovním stole, v nichž jsem si něco pročetl, než jsi přišel. To, co píšeš, je velmi zajímavé, ale co tím sleduješ?

Billy Vlastně jsem chtěl pod titulem »Pozemské lidstvo, usiluj konečně o mír a svobodu, místo o válku a teror« napsat jen něco o politickém a hospodářském stavu, který vládne na světě, ale patrně bude to celé poněkud delší – možná že z toho vznikne i malá kniha.

Ptaah Skutečně velmi zajímavé.

Billy Myslím si, že je patrně nezbytné, abych i já o tom něco napsal, neboť když se podívám na dráhu lidstva a celý ten z ní plynoucí vývoj, tak mohu pouze podotknout, že vývojový proces lidstva je psán krví. Faktem totiž je, že historie pozemského lidstva je vystavěna na mučení, nenávisti, válce, vraždách, teroru, zabíjení a odplatě, stejně jako na bludné nábožensko-sektářské víře, panovačnosti a mocichtivosti. Od nepaměti se převážná většina lidstva ve všech národních společenstvích zaměřuje na usilování o moc, dychtění po moci, ctižádostivost, mocenské bludy a touhy, bažení po uznání, posedlostí mocí, vladařské a mocenské nároky a slávychtivost. Mnozí také propadli profilační neuróze, která se projevuje strachem, že mají v očích spolubližních příliš malý význam. Takoví lidé jsou svým chorobným myšlením ovládaným pocitem méněcennosti puzeni k tomu, aby přehnaně projevovali chování motivované schopností vykonávat moc. Mimoto existuje také hodně lidí, kteří se vlastně dlouho

rozumně snaží o to, aby byli dobří a stávali se ještě lepšími, avšak poté se z nějakých důvodů, které nedokážou ovládnout ani zvládnout, stane, že něco neunesenou, načež přestanou být dobří a již se dále nezlepšují. Tak je tomu proto, jak jednou říkal Sfath, že tito lidé slabě vnímají životní skutečnosti a že také nedostatečně vnímají realitu, přičemž postrádají též sebejistotu a energii a sílu k vlastní pozitivní aktivitě.

Ptaah V tom, co jsi pověděl, máš nepochybně pravdu, a je správné i to, co ti vysvětloval můj otec.

Billy Jed glyfosát je opět často tématem rozhovorů, jelikož je neodpovědně prohlašováno, že je neškodný a pro člověka bezrizikový. Bylo by možná dobré, kdybys o tom ještě jednou něco krátce pověděl, neboť by to bylo jistě důležité.

Ptaah Navzdory veškerému zapírání výrobce Monstanto, jeho »odborných posuzovatelů«, vlád a zdravotních úřadů, které plevelohubný prostředek, resp. totální herbicid glyfosát označují za neškodný a pro člověka za zdravotně nezávadný, se věci mají právě opačně, než tvrdí. V důsledku tvého zájmu jsme mohli v rozsáhlých výzkumech doložit, že glyfosát, dokonce i v nejminimálnějších množstvích, ohrožuje život člověka i všech živých organismů v živočišné říši. Už jen u člověka vyvolává rakovinu a četné další choroby a neduhy, přičemž mnohočetnými zdravotními škodami trpí i všichni savci a jiné životní formy, a to již vlivem nejdrobnějších množství glyfosátu, který je vysloveně toxický. Je jím narušována také různorodost rostlinných druhů, které jsou postupem času dokonce vyhubovány. Navíc se nejnepatrnější jedová kvanta glyfosátu usazují také v rostlinách, jež slouží lidem a savcům atd. jako potraviny, když jsou rostliny tímto plevelohubným prostředkem ošetřovány. Nejmenší množství toxických glyfosátových zbytků se tedy nalézají v přirozené potravě člověka, jakož i v průmyslově vyráběných potravinách, ale dále též v krmných rostlinách a vodních zdrojích, které divoce žijícím živočichům a malým organismům slouží jako potrava a pitná voda. Toxické zbytky jsou obsaženy ve všemožných krmivech, a sice zejména v produktech, které jsou využívány v zemědělství ke krmení koní, skotu, prasat a drůbeže. Toxické zbytky glyfosátu jsou ale obsaženy také v krmivech životních forem, které pozemšťané chovají jako domácí zvířata, tedy v krmivech psů, koček, ptáků, myší, krys a křečků atd. Jelikož jsou drobné zbytky glyfosátu obsaženy v přirozených potravinových rostlinách, dostávají se tedy různými cestami i do potravin lidí a všech živočichů, takže je jimi kontaminováno i potravinové maso porážkových zvířat, které konzumují lidé. Tím potom vznikají deformace u novorozenců a potraty, jsou poškozovány ledviny a bují i různé druhy rakoviny. Podle našich výzkumů poškozuje glyfosát životní prostředí a zdraví lidí, zvířecí a rostlinné říše takovou měrou, jaké nedosahují žádné jiné známé herbicidy, ani když jsou používány nadměrně. A když prší, tak je glyfosát, jímž byly postříkány rostliny a cesty atd., odplavován do nejbližších odvodňovacích žlabů, do kanalizací, potoků, rybníků a řek, přičemž se také vsakuje do země a otravuje podzemní vody, neboť glyfosát je pro vodní zdroje vysoce toxický. Glyfosát ve vodě, dle svého množství, hubí bezmála vše, co v ní žije a roste – ať jsou to ryby, hmyz, mloci, žáby, vodní vážky, řasy či vodní rostliny, avšak likviduje také četné suchozemské živočichy, anebo jim alespoň způsobuje choroby či churavění, pokud pijí vodu, která je jím zamořena. A to, co usmrcuje faunu a flóru, zanechává stopy i na člověku a způsobuje mu nemoci a útrapy, takže vlivem glyfosátových zbytků trpí rakovinami, alergiemi, nákazami a nemocemi a žalostně chřadne. A tímto způsobem to jde po celá léta, v nichž glyfosát postupně plodí rakoviny, choroby, neduhy a nákazy. Patří k nim také autismus, který zpravidla vzniká již v těle matky, když přijímá glyfosátem zamořenou stravu a když potom novorozenec přijímá rovněž zamořené mateřské mléko. Glyfosát však nepostihuje pouze zemědělce, o nichž jsem se zmiňoval v souvislosti se zemědělstvím, nýbrž i všechny zahradníky, hobby zahradníky, železniční pracovníky a správce turistických cest atd., kteří s ním přímo manipulují, takže přijímají jeho zbytky – jež se usazují i ve všech základních potravinách – přes kožní póry a eventuálně i ústy. Tak se glyfosát dostává do ječmene, ovesa, rýže, žita a pšenice a jejich prostřednictvím také do mnoha moučných produktů, jako jsou těstoviny a pečivo, ale dále též do obilných vloček všeho druhu, do kukuřice, sóji a cukru atd. Jsou jím však postiženy také zeleninové plody a bobule, stejně jako pitná voda, jelikož tyto toxické látky se – jak jsem již zmínil – vsakují do podzemních vod, které pak lidé, dřívě či později, využívají k přípravě

potravin a které také pijí všemožní živočichové. A i když lidé přijmou glyfosát ve stravě a pitné vodě jen v nepatrných množstvích, tak na ně vyvíjí, dříve či později, toxický účinek, a to i na mateřské mléko matek, čímž je tím či oním způsobem poškozováno již i zdraví plodu v mateřském lůně, přičemž se také objevují deformace plodu a potraty. Glyfosát vyvolává také obtíže dýchacích cest a onemocnění pokožky, jakož i stále více a v obrovském rozsahu ztrátu biologické různorodosti, jako např. prudké úhyny včel. Glyfosát vyvolává také chronický botulismus u hovězího dobytka, což je choroba způsobená otravou, která může zasáhnout jak člověka, tak všechny savce. Glyfosát a prostředky, které jej obsahují, poškozují již v nepatrných množstvích lidské embryonální a placentální buňky, jakož i DNA lidí, obojživelníků, vyšších i nižších zvířat, plazů, ptáků, ryb, jiných vodních živočichů a všemožných dalších životních forem. V lidském těle může vést glyfosát k úplné buněčné smrti již během pouhých 24 hodin. Glyfosát dláždí také cestu pro Alzheimerovu chorobu a cukrovku a – jak bylo již zmíněno – také pro rakovinu a všemožné choroby a tělesné nákazy, jakož ale i pro deprese, srdeční infarkty a neplodnost u obou pohlaví. Glyfosát má také velmi negativní účinek na úrodnost půdy a na veškeré půdní organismy. Podporuje také určité choroboplodné, cizopasně plísňové houby, jako jsou srpovničky, které usmrcují svého hostitele. Mikroživočichové a houby již nemohou přijímat mikroživiny a nemůže být již zaručena obrana rostlin před chorobami, následkem čehož hynou žížaly, které jsou nepostradatelné kvůli kypření půd anebo se vyhýbají půdám, jež jsou glyfosátem zamořeny. Glyfosát se objevuje v moči lidí, zvířat a ostatních živočichů rozličných druhů, a to dokonce i tehdy, když s ním nepřijdou přímo do styku při postřikování rostlin, půd a vody atd. Existuje klasický, resp. akutní botulismus a chronický nebo viscerální (*týkající se vnitřností; pozn. překl.*) botulismus, přičemž oba druhy vznikají vlivem jedů bakterie »*Clostridium botulinum*« s tím, že enormní význam má zvláště nervový jed »BoNT«, resp. neurotoxin, jenž představuje nejsilnější jed vůbec. Čistě teoreticky by stačilo pouhých 40 gramů této látky k tomu, aby bylo vyhubeno celé pozemské lidstvo. Když se podíváme na příznaky botulismu u ochořelého skotu, tak vidíme nápadné vysílení, resp. život ohrožující hubnutí, jakož i pokles výkonnosti, jako např. při úbytích, resp. tuberkulóze a rakovině. Mezi další symptomy patří kachní chůze, která se nazývá též kolébakou, jakož i vytáhlé břicho, vrávorání a omezené reflexy, přičemž typickým znakem je také narušené pitné chování a ustavičné slinění, jakož dále i posuny slezu, nehojící se kožní rány a ochromení bacheru, resp. ochrnutí největšího ze tří předžaludků, jenž slouží jako velká kvasící komora. V první řadě se bakterie botulismu rozmnožují v mase a rostlinách, když podléhají hnilobě. Pokud skot požije tyto bakterie ve stravě, která je nasycena nervovým jedem BoNT, tak nastává případ klasického botulismu. Chronický botulismus vzniká nejprve jen vlivem spor botulických bakterií, když jsou přijaty ve stravě, načež začínají zprvu působit a bujet v trávicím traktu. Skot, který onemocněl chronickým botulismem způsobeným chronickou glyfosátovou otravou, se stává trvalým vylučovatelem spor botulických bakterií. Z toho plyne i pro neochořelá zvířata zvýšené a ustavičné riziko infekce, načež mohou být nakaženi i zemědělci, jiní lidé a další živočichové. Člověku hrozí v případě infekce těžká víčka, svalová slabost, potíže s polykáním, jakož i knedlík v krku a časté nutkání močit s trvalým pocitem zbytkové moči. Glyfosát u člověka, hovězího dobytka a všech životních forem vůbec usmrcuje zdraví podporující bakterie v žaludku a ve střevech, kvůli čemuž je silně poškozována střevní flóra, načež se nelze dostatečně bránit bakteriím všeho druhu, zejména právě bakteriím botulickým.

Billy Politika ale proti tomu nic nepodniká, takže vyhlídky na to, že bude glyfosát zařazen mezi nebezpečné látky a že bude vydán patřičný zákaz této nebezpečné účinné látky, nejsou vůbec zvažovány. Člověka zbavuje iluzí, když ví, že společnosti Monsanto a většině zdravotních výzkumníků, politiků a vládních činitelů je již asi 20 let známo, že glyfosát obsahuje životu nebezpečné látky pro všechny živé organismy. Tento fakt je ovšem neodpovědně bagatelizován nebo zásadně popírán, takže budou dále churavět mnozí lidé a umírat na rakoviny a jiné nemoci a neduhy, přičemž budou vlivem glyfosátu vznikat i porodní deformace. Celkem vzato se zatím na politické úrovni děje sotva něco, resp. vůbec nic za tím účelem, aby byl glyfosát v zásadě zakázán, takže člověk může jen spekulovat, zda bude tento zákaz vůbec někdy vydán. Faktem totiž je, že mnozí politici a členové komisí jsou vysoce postavení zaměstnanci, kteří

mají o těchto věcech rozhodovat – přičemž mají úzkou vazbu na agrární průmysl v souvislosti s geneticky modifikovanými krmivy a potravinami – a kteří jsou za své schvalování produkce a prodeje glyfosátu atd. horentně placeni. Pokud se podíváme na tyto politiky, členy komisí a vysoce postavené zaměstnance, kteří hlasují ve prospěch glyfosátu a ostatních toxických prostředků na ochranu rostlin a jejich zbytků, tak se jasně a zřetelně ukazuje, že jistí z těchto schvalovatelů jsou nebo byli mimo jiné úzce spjati s výrobci toxinů, jako jsou velkokoncerny BASF, Bayer, Monsanto a Syngenta atd. A to jsou koncerny, které se masivně zasazují o to, aby jisté pesticidy nebyly zakázány, přičemž ty všechny vedou ve svém výrobním portfoliu i prostředky obsahující glyfosát. Když se zamyslíme nad tím, že pouze Monsanto dosahuje se svým glyfosát obsahujícím produktem »Roundup« obrátu ve výši 2 miliard amerických dolarů, tak nám musí být naprosto jasné, že i všechny další agrokoncerny a jejich koncernoví zástupci vydělávají obrovské jmění a už jen proto se snaží o to, aby zabránili zákazu této účinné látky. Už jen vaše poznatky hovoří naprosto jasnými slovy o tom, že prostředek na hubení rostlin glyfosát je velice nepřátelský k životu, ba dokonce smrtící jak pro člověka, tak i pro zvířecí a rostlinnou říši, a tím i pro celý okolní svět. Okolnost, že zatím na politické úrovni nebyly podniknuty dostatečné kroky k tomu, aby se zakázala výroba, prodej a užívání glyfosátu, může být fakticky označena za politické selhání. Je jednoduše nepochopitelné, že glyfosát obsahující prostředky mohou být – navzdory všem negativním znakům – nadále masivně produkovány, prodávány a vypouštěny, ačkoliv jediným správným opatřením, které může být zvažováno, musí být okamžité zastavení produkce, prodeje a užívání této látky.

Ptaah Faktem je, že naše výzkumy jednoznačně dokazují, že glyfosát způsobuje zdravotní a další škody, ba dokonce smrt lidí, živočišné a rostlinné říše.

Billy Zájmům zemědělství a velkozahradnických podniků by se již nesměly dávat ekonomické přednosti, ale muselo by se ihned jednat všude tam, kde glyfosát již dlouho způsoboval velké škody v živočišné a rostlinné říši a kde i nyní tropí stále větší škody, jako zejména po stránce zdraví lidí. Je nejnaléhavěji nutné prosadit okamžité zastavení produkce, prodeje a aplikace glyfosátu, neboť jím ošetřené potraviny a krmiva přinášejí smrt, vyhlazování fauny a flóry a zhoubu. V neposlední řadě musí být také zpochybněn celý politický systém, který nevnímá svoji odpovědnost a jenž připouští, aby společnost Monsanto a veškeré chemické hospodářství vyvíjely tlak na zemědělce a velké zahradnické podniky, aby mohly docílovat stále vyšších výnosů a aby i Monsanto a další chemické koncerny mohly dosahovat stále závratnějších zisků – bez ohledu na lidi, přírodu, její zvířectvo a rostlinstvo, vodstva a celý současný a okolní svět.

Ptaah To odpovídá i mému smýšlení.

Billy Posledně někdo vyjádřil názor, že jsem agnostik nebo ateista, čemuž jsem ale odporoval, protože rozhodně nejsem člověkem, který neví, zda existuje v náboženském nebo sektářském smyslu Bůh stvořitel. Agnostik si totiž v tomto ohledu není jistý, a netvoří si tedy o tom pevné stanovisko a nechává otázku existence nebo neexistence Boha stvořitele nezodpovězenou a otevřenou. Ateista sice nevěří v Boha nebo právě v Boha stvořitele, ale je jednostranný v tom směru, že je lapen ve víře, že veškerá existence – tedy i jeho vlastní – je pouze jednorázová a následně již žádná není, čemuž patrně věří proto, že je naprosto nevědoucí ohledně své Tvořivě energetické formy a všech Tvořivě energetických záležitostí vůbec, jimiž se ani nezabývá. Agnostik znamená ve staré řečtině »nevědět« a v této nevědomosti vychází agnostik z toho, že se existence nebo právě i neexistence Boha nebo několika bohů nedá dokázat, stejně jako ani existence nadpřirozených bytostí, jako jsou andělé nebo duchové. Je-li agnostik tázán, zda existuje Bůh, anebo nikoliv, tak zákonitě odpovídá: »To nevím.« Tím se odlišuje od ateisty, který je naprosto přesvědčen o tom, že svět a Vesmír existuje bez Boha nebo bohů. To stojí v protikladu k věřícímu, který si vše vysvětluje jen existencí Boha nebo několik bohů, resp. pomocí této existence. Agnostik považuje oba tyto postoje za opovážlivé, jelikož pohlíží na lidské vědění v tomto bodě jako na naprosto omezené. Podle jeho chápání existuje mnoho argumentů pro všechny náboženské

a sektářské světonázory, ale i proti nim, přičemž se v zásadě není schopen rozhodnout pro jednu nebo druhou stranu. Agnostik je tedy člověk, který je vlastně jakýmsi zvláštním způsobem náboženský nebo sektářský, což znamená, že věří v Boha, ale současně akceptuje, že eventuálně vůbec neexistuje. V tomto smyslu praktikuje také náboženské obyčeje, přičemž ovšem ví, resp. věří, že možná zůstávají bez účinku. Agnostikové zpravidla ovšem tvrdí, že důkazy Boha a zážitky zázraků jsou nereálné, stejně jako představy o stvoření světa, nebes a pekla a o znovuzrození. Podle nich ani další život po smrti nelze ověřit na základě moderní přírodovědy, z čehož pro agnostika vyplývá, že svůj všední život utváří bez náboženských praktik, bez Boha nebo s ním. Nuže, pochybnosti o existenci nějakého Boha či několika bohů, které přednesli rozumem a úsudkem obdaření, a tím také logicky a realisticky myslící lidé, jsou již velmi staré, avšak víra v Boha či v bohy, kterou zastávali od nejdávnějších dob lidé realitě odcizení, rozumově a úsudkově narušení a bohověrní, je ještě mnohem silnější a je rozšířena ve většině celého lidstva. A skutečně pro existenci Boha neexistují vůbec žádné důkazy, a to ani v přírodě, jejím zvířectvu a rostlinstvu, ani v celém Vesmíru, a rovněž ani v rozumu a zdravém úsudku člověka, avšak proti tomu se vyjadřují přemnozí, ba nescetní lidé. To ale není spodivem, neboť v dřívějších dobách museli být pozemšťané nábožensky věřícími, a tím i věřícími v Boha, z donucení, neboť v minulých stoletích byla kritika náboženství společensky velmi problematická, ba zčásti dokonce životu nebezpečná, neboť kdo se vyjadřoval proti náboženské víře, musel počítat s tím, že bude oceňován jako čarodějník nebo čarodějnice, že bude mučen a upálen na hranici, utopen ve vodě, že mu bude sřata hlava nebo že bude oběšen atd. Když pak v 18. a 19. století toto pronásledování pozvolna končilo – přinejmenším z velké části –, tak se pomalu prosazovala doba osvícenosti a pozvolná odluka náboženství od státu a společnosti, což rostoucí měrou uvolňovalo cestu idejím agnostiků. Agnosticizmu se upisovali zvláště filozofové tehdejší doby, jako např. David Hume (1711–1776), Immanuel Kant (1724–1804) a Søren Kierkegaard (1813–1855). Ale co se týče ateistů, tak k tomu chci v krátkosti říci, že ateismus, který se odvozuje ze starořeckého slova »átheos« (»bez boha«), se zakládá na nepřítomnosti nebo odmítání víry v Boha, popř. v bohy (teismus). K ateismu se řadí v širším smyslu i některé náhledy agnosticizmu, resp. agnostického ateismu; podle nich je existence Boha, popř. bohů, neobjasněná nebo jednoduše nevysvětlitelná. Ateismus v užším slova smyslu označuje ale přesvědčení, že Bůh nebo několik bohů neexistuje. V pojetí náboženských nebo sektářských věřících je ateismus, resp. ateista, stejně jako agnostik, označován za pohana, popírače Boha, bezbožníka, nekřesťana, nekřtěnce a náboženského bezvěrce atd. Mám-li nyní ovšem popsat své vlastní myšlenkové zaměření a své znalostní chování, pak je formuluji jako volné myšlení, volné uvažování a volné smýšlení, jelikož je mé vědomí tak volné/svobodné, obsáhlé a skutečné jako forma mé Tvořivé energie, která toto vědomí oživuje, a jelikož je mé vědomí tak svobodné a obsáhlé jako mé myšlenky a pocity, svět, příroda a Vesmír.

Ptaah Ty víš, jak věci vysvětlit.

Billy Děkuji, ale existují lidé, kteří nemají tentýž názor a myslí si, že jsem blázen, jak víš, ale k tomu si jednoduše myslím, že jsou namyšlení a že tím chtějí zakrýt své vlastní bláznovství.

Ptaah Pokud tě někdo nazývá bláznem, pak tě to bláznem nečiní. Stupeň tohoto bláznovství by závisel pouze na tíži falešných důkazů a falešných vysvětlení, jež by hovořily proti tvým výpovědím. Existuje však stále dostatek pádných důkazních prostředků a výkladů, jež dokládají, že ti, kteří ti vyčítají bláznovství, propadli tomuto bláznovství sami, a to hlubokou měrou.

Billy Pak bych chtěl s tebou probrat ještě nějaké věci, které (...)

Ptaah Samozřejmě, avšak poté budu muset odejít.

Billy Dobrá, samozřejmě. Pak mám tedy následující (...)

COPYRIGHT a AUTORSKÉ PRÁVO 2017/2018 (německy), 2023 (česky) »Billy« Eduard A. Meier, »Univerzální svobodné zájmové společenství«, Semjase Silver Star Center, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Žádná část tohoto díla, žádné fotografie ani jiné obrazové podklady, žádné diapozitivy, filmy, videa ani jiné spisy nebo ostatní materiály atd. nesmějí být bez písemného svolení vlastníka copyrightu v žádné podobě (fotokopie, mikrofilm nebo jiný postup), ani za účelem utváření výuky atd., reprodukovány nebo zpracovávány, rozmnožovány či šířeny pomocí elektronických systémů.

Originál vydán na www.FIGU.org prostřednictvím:

»Univerzálního svobodného zájmového společenství«, Semjase Silver Star Center, Hinterschmidrüti 1225, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Překlad do češtiny FIGU Studiengruppe ČR: <http://cz.figu.org>